

[Skrunsager Skau]

bejde, der er i gang, skal fortsætte, og i Venstre har vi seks mål:

For det første skal vi fortsætte regelforenklingen og de administrative lettelser, bl.a. via edb og også via automatisk overførsel af informationer. For det andet skal vi have et fuldt forståeligt skattesystem og for det tredje en forøgelse af retssikkerheden. Disse to ting hænger selvfølgelig sammen. For det fjerde skal vi have lavere udgifter til administration og kontrol af de skattepligtige. Det gælder for organisationer, og det gælder virksomheder, det gælder den private sektor, og det gælder også den offentlige sektor. For det femte skal vi bevare det folkevalgte element, og for det sjette skal vi fastholde ligningen i kommunerne som aftalt med Kommunernes Landsforening.

Venstre vil fortsat arbejde aktivt for dette, og Venstre vil, som jeg tidligere har sagt, afvise det dagsordensforslag, som er stillet af SF og Socialdemokratiet.

Men jeg kan ikke lade være med at spørge mig selv, om det dagsordensforslag, vi har set, og de taler, vi har hørt fra hr. Stavad og hr. Lyketoft, ikke dækker over, at man ikke vil være med i fremtidige forhandlinger om et nyt og mere forenklet skattesystem, altså en skattereform II, og om også man, med det man har sagt, melder sig ud med hensyn til at gennemføre de sidste elementer, som vi mangler af skattereform I, for jeg føler, at de mundtlige udtalelser fra de to partier er udtryk for en gevaldig kraftig kritik, som jeg ikke finder noget grundlag for.

(Kort bemærkning).

Stavad (S):

Nu kommer der sjældent grumme meget ud af de store diskussioner med hr. Skrunsager Skau, og derfor vil jeg nøjes med at korrigere det indtryk, som hr. Skrunsager Skau forsøgte at give, nemlig at Kommunernes Landsforening har et medansvar for det, der foregår her. Det er naturligvis forkert.

Hvis jeg ikke husker forkert, så sidder hr. Skrunsager Skau også i Folketingets Finansudvalg, og jeg går ud fra, at også hr. Skrunsager Skau har læst de besvarelser, der er givet under behandlingen af skatteministerens aktstykke i Finansudvalget, hvoraf det fremgår, at Kommunernes Landsforening mener, at bare halvdelen af de edb-besparelser, som skatteministeren forsøger at køre igennem, vil skade

borgernes retssikkerhed og medføre et provenutab i størrelsesordenen 200-300 mio. kr.

Jeg går ud fra, at hr. Skrunsager Skau er parat til at bekræfte, at sådan forholder det sig.

Formanden:

Efter aftale ordførerne imellem ændrer vi lidt på rækkefølgen. Hr. Kofod-Svendsen får ordet.

Kofod-Svendsen (KRF):

Jeg vil gerne takke ordførerne for Fremskridtspartiet, Det Radikale Venstre og CD for, at jeg får lov til at tale nu. Så håber jeg, jeg kan nå mødet i Retsudvalget kl. 16.

Jeg vil gerne begynde med at takke skatteministeren for den fyldige besvarelse. Dernæst vil jeg udtrykke en vis overraskelse over den meget personfikserede stil, som Socialdemokratiet og SF har anlagt. Jeg må indrømme, at det har overrasket mig.

Det, der nok har overrasket mig mest, er i grunden, at man stiller et dagsordensforslag for samtidig – før der har været en egentlig forhandling i salen – at konstatere, at det ikke bliver vedtaget. Det synes jeg da er lidt nyt, at man stiller en dagsorden op og samtidig siger, at den ikke kan vedtages. Er det den rene paradedagsorden, eller har man ikke ønsket at gå ind i en forhandling med andre partier om at få en dagsorden vedtaget, eller hvordan? De spørgsmål synes jeg nok melder sig oven på den meget hårde stil, men hvor man samtidig siger, at man opgiver at få dagsordenen vedtaget.

Vi fik afbureaukratiseringsplanen i december 1988, hvor der var to modeller: en statslig og en kommunal. Jeg er godt tilfreds med, at man valgte den kommunale løsning. Jeg tror, det er en styrkelse, at vi netop har dette nære element. Så fik vi kommuneaftalen fra maj 1989, som lægger op til, at der takket være rationaliseringsgevinster vil være mulighed for at spare 5.000 personer i løbet af 4 år.

Da kommuneaftalen i begyndelsen af dette år skulle udmøntes i praksis, ville skatteministeren efter Kristeligt Folkepartis opfattelse gå for hurtigt frem. Skatteministeren ville bruge nogle rationaliseringsgevinster, før de forelå. Det sagde vi nej til, og derfor er vi tilfredse med, at det udspil, som skatteministeren kom med, blev stærkt modificeret, sådan at vi nu tager besparelserne i takt med, at rationaliseringsgevinsterne indfinder sig.